

Αριθμός 82

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 243 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 46 ΤΟΥ 1961,
58 ΤΟΥ 1962, 4 ΤΟΥ 1966 ΚΑΙ 31 ΤΟΥ 1969).

Κανονισμοί γενόμενοι υπό του Συμβουλίου
Βελτιώσεως Καλοπαναγιώτη

Το Συμβούλιον Βελτιώσεως Καλοπαναγιώτη ένασκούν τās έξου-
σίας τās χορηγουμένας εις αυτό δυνάμει του άρθρου 24 του περι
Χωρίων (Διοικήσις και Βελτίωσις) Νόμου, Κεφ. 243, θεσπίζει ώδε
τούς ακόλουθους Κανονισμούς :

1. Οί Κανονισμοί οἱ τοὶ θά ἀναφέρωνται ὡς οἱ περι Χωρίων (Διοί-
κησις και Βελτίωσις) (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί του Καλοπανα-
γιώτη του 1975, και θά ἀναγινώσκωνται ὁμοῦ μετά των περι Χωρίων
(Διοικήσις και Βελτίωσις) Κανονισμῶν Καλοπαναγιώτη 1951 ἔως
1971 (έν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοί»),
και οἱ βασικοὶ Κανονισμοί μετά των παρόντων Κανονισμῶν θά ἀνα-
φέρωνται ὁμοῦ ὡς οἱ περι Χωρίων (Διοικήσις και Βελτίωσις) Καν-
ονισμοὶ Καλοπαναγιώτη 1951 ἔως 1975.

Ἐπίσημος
Ἐφημερίς.
Παράρτημα
Τρίτον :
4. 7.1951
12. 3.1959
6. 8.1964
14.10.1965
11. 8.1966
27. 4.1967
7.12.1971.

2. Ὁ Κανονισμὸς 163 των βασικῶν Κανονισμῶν τροποποιεῖται διὰ
τῆς προσθήκης εις τὸ τέλος τῆς παραγράφου (1) τῆς ἀκολουθου
νέας ἐπιφυλάξεως :

«Νοεῖται περαιτέρω ὅτι τὸ Συμβούλιον δύναται καθ' οἰονδήποτε
χρόνον διὰ δημοσίας γνωστοποιήσεως νά ὀρίζῃ ὅτι ἀντὶ του τέ-
λους θεάματος θά πληρώνωνται ὑφ' ἑκάστου προσώπου λαμβά-
νοντος ἄδειαν δυνάμει του Κανονισμοῦ 162 τὰ έν ταῖς ὑποπαρα-
γράφοις (α), (β) και (γ) τῆς παραγράφου 8 του παρόντος Καν-
ονισμοῦ ἀναφερόμενα δικαιώματα».

3. Ὁ Κανονισμὸς 197 (1) των βασικῶν Κανονισμῶν διὰ του πα-
ρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐκ τούτου διαγραφῆς των λέξεων «έν
ἑπτακοσιοστὸν εἰκοστὸν» (έν τῇ τετάρτῃ γραμμῇ) και τῆς ἀντικα-
ταστάσεως τούτων διὰ των λέξεων «έν ἑξακοσιοστὸν».

4. Ὁ Κανονισμὸς 197 (2) των βασικῶν Κανονισμῶν διὰ του πα-
ρόντος διαγράφεται και ἀντικαθίσταται ὑπό του ἀκολουθου Κανο-
νισμοῦ :

«Κανονισμὸς 197 (2). Τηρουμένων των διατάξεων των παρόντων
Κανονισμῶν, εις ἑκαστον ὑπάλληλον ἢ ἐργάτην, κατέχοντα μῆ
συντάξιμον θέσιν έν τῇ ὑπηρεσίᾳ του Συμβουλίου, ὁ ὁποῖος εὐρί-
σκετο έν τῇ τοιαύτῃ ὑπηρεσίᾳ διὰ περίοδον ἄνω των τριῶν ἐτῶν,
θά χορηγῆται, ἐπὶ τῇ ἀφυπηρητήσῃ του ἢ ἐπὶ τῇ εἰσδοχῇ του εις
τὸ Ταμεῖον Προνοίας του Συμβουλίου, φιλοδώρημα συμφώνως
πρὸς τās κάτωθι ἀναλογίας :

(α) Διὰ μὲν τούς μηνιαίους ὑπαλλήλους τὸ ἡμισυ του μηνιαίου
μισθοῦ δι' ἑκαστον συμπεπληρωμένον ἔτος ὑπηρεσίας.

(β) Διὰ δὲ τούς ἐργάτας, δύο ἐβδομάδων μισθός, ὑπολογιζό-
μενος ἐπὶ του μέσου ὄρου των ἀπολαθῶν των τριῶν τελευ-
ταίων ἐτῶν πρὸ τῆς 31ης Δεκεμβρίου, 1967».

5. Ἡ παράγραφος 1 του Κανονισμοῦ 206 των βασικῶν Κανονισμῶν
διὰ του παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς διαγραφῆς ἐκ τούτου τῆς
λέξεως «δέκα» (έν τῇ τετάρτῃ γραμμῇ) και τῆς ἀντικαταστάσεως
αὐτῆς διὰ των λέξεων «δώδεκα και ἡμισείαν φοράς».

6. Ο Κανονισμός 209 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολουθοῦ Κανονισμοῦ :

«Κανονισμός 209.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παρόντων Κανονισμῶν, σύνταξις, φιλοδώρημα ἢ ἄλλο χορήγημα, χορηγεῖται εἰς τὸν ὑπάλληλον τοῦ Συμβουλίου, τὸν κατέχοντα συντάξιμον θέσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συμβουλίου καὶ ἀφυπηρετοῦντα λόγῳ οἰωνδήποτε τῶν κάτωθι περιπτώσεων :

- (α) ἐπὶ ἢ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἡλικίας τῶν ἐξήκοντα ἔτων
- (β) ἐπὶ τῇ καταργήσει τῆς θέσεως του
- (γ) ἐπὶ τῇ ἀναγκαστικῇ ἀφυπηρητήσει του πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν ἀνήκει, διὰ τῆς ὁποίας ἀναδιοργανώσεως δύναται νὰ προκύψῃ μεγαλύτερα ἀπόδοσις καὶ οἰκονομία
- (δ) ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἰατρικῆς μαρτυρίας ἰκανοποιούσης τὸ Συμβούλιον ὅτι εἶναι ἀνίκανος, λόγῳ πνευματικῆς ἢ σωματικῆς τινος νόσου ἢ ἀναπηρίας, νὰ ἐκτελέσῃ τὰ καθήκοντα τῆς θέσεως του καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη νόσος ἢ ἀναπηρία πιθανὸν νὰ εἶναι μόνιμος».

Νοεῖται ὅτι, κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Συμβουλίου, δυνατὸν νὰ χορηγῆται εἰς ὑπάλληλον, κατέχοντα συντάξιμον θέσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συμβουλίου διὰ περίοδον ἄνω τῶν τριῶν ἔτων καὶ ἀφυπηρετοῦντα πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας τῶν ἐξήκοντα ἔτων, φιλοδώρημα μὴ ὑπερβαίνον τὸ πενταπλάσιον τοῦ ἐτησίου ποσοῦ τῆς συντάξεως ἢ ὁποία θὰ ἐχορηγεῖτο εἰς αὐτὸν δυνάμει τῆς παραγράφου 1 τοῦ Κανονισμοῦ 197, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Οἱ ὡς ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν.
(Υ.Ε. 359/59.)